

Holubovský ZPRAVODAJ

ČÍSLO 8, ROČNÍK 9

SRPEN 2003

ZDARMA

Zpráva z jednání zastupitelstva obce, které se konalo dne 23. 7. 2003 a 13. 8. 2003

ZO projednalo a schválilo:

- ✍ příspěvek SDH Holubov na Memoriál Jana Vítka a soutěže O pohár starosty obce
- ✍ zakoupení staršího vleku za traktor – za 30 000 Kč
- ✍ zapůjčení sálu v Krásetině na 2. 8. 2003 pro SK Holubov na country bál
- ✍ přijetí 1 pracovníka na výkon civilní služby na LD Kleť
- ✍ na žádost SDH Třisov objednat vypracování studie úpravy kuchyně v hostinci v Třisově dle požadavků nových hygienických předpisů, pak ZO rozhodne o dalším možném postupu
- ✍ postup prací (již dříve plánovaný) na opravách komunikací a opravě povodni poničené kanalizace v Dobrovodském potoce z Fondu solidarity
- ✍ odpověď na stížnost manželů Dudkových z Holubova ohledně louží na obecní komunikaci před jejich domem
- ✍ z technických důvodů uzavření Obecního úřadu v Holubově ve dnech 25. – 29. 8. 2003

ZO bylo informováno o:

- ✍ ukončení činnosti vedení klubu Holubek L. Haugovou, H. Čížkovou a H. Ondrákovou – ušetřené prostředky rozděleny pro MŠ Holubov a pro obec Holubov – obec postoupila částku pro oddíl skautů v Holubově. Po prázdninách povedou klub Holubek nové maminky
- ✍ činnosti Lanové dráhy Kleť – podal vedoucí p. A. Klimeš
- ✍ dokončení oprav brodů Holubov – Dívčí Kámen
- ✍ zahájení prací na opravě kanalizace od propustku u Jakešů k MŠ a zahájení oprav komunikací v Krásetině u návsi, na podluží a v Holubově.

- J. Franěk, starosta -

Dětský den na Dívčím Kameni

Na 19. července připravili pracovníci Lesů České republiky, s.p. Lesní správy Český Krumlov ve spolupráci s Obcí Holubov na Dívčím kameni a v jeho

bezprostředním okolí dětský den. Od jedné hodiny odpolední přicházely děti s rodiči na start, který byl u majestátní lípy za kolejemi v Třisově ve směru na Třisovské oppidum. Zde děti obdržely pořadové číslo účastníka, propozice k celému programu a vydaly se na trasu

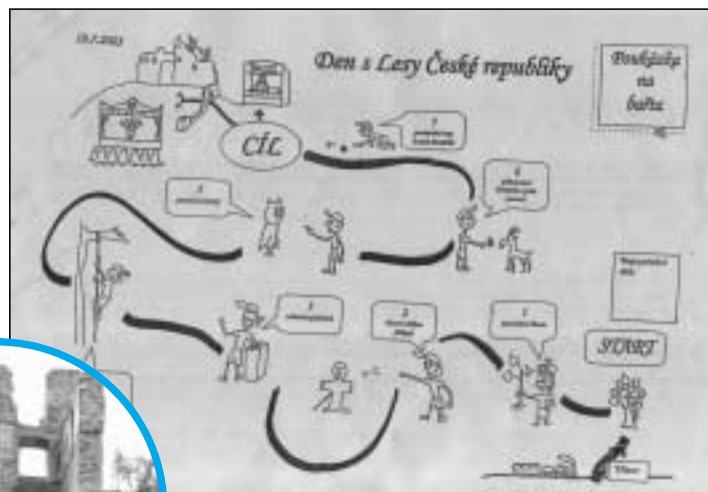
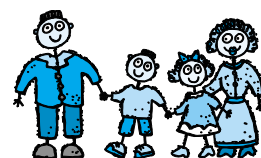
se sedmi zastávkami, kde si mohly prověřit své znalosti souvisící s lesem a jeho prostředím (poznávání dřevin, ptáků, stop zvěře a potravních vazeb), ale i přesnost a obratnost (házání míčků na cíl, šplh na laně). Každé úspěšné splnění „zkoušky“ na stanovišti bylo potvrzeno razítkem,

a jejich úplnost byla v cíli odměněna drobnými dárky a bezplatnou poukázkou na buřta, kterého si mohly děti opéci na otevřeném ohni na plácku pod hradem. Slunečné odpoledne dále pokračovalo na nádvoří hradu losováním hlavních výher, cen a upomínkových předmětů a divadelním představením O třech nezbedných prasátkách pražského divadla Minaret. Zbývá jen vyslovit přesvědčení, že odpo-

ledne strávené na Dívčí kameni se líbilo, poděkovat všem, kteří se na něm podíleli a vyslovit přesvědčení, že v příštím roce se při stejné příležitosti opět setkáme.

- ing. Zdeněk Cába -

SKAUTSKÝ TÁBOR TICHÁ - 2003

Je sobota 5. 7. a skauti se scházejí na vlakovém nádraží v Holubově. Všichni se těšíme na dlouho očekávaný tábor. Cesta vlakem trvá dlouho a konečná je na zastávce Rybník. Do tábora dorážíme před obědem.

Každé ráno budila celý tábor služba v kuchyni. Po snídani následoval ranní nástup, při kterém se zpívala skautská hymna a krajinou se ozývaly družinové pokřiky. Naše družina Kopretin má tento pokřik:

*Ta Kopretina s velkým K
je upřímná a veselá.
Všechny skauty ráda má
a všem lidem pomáhá.*

Sasanky:
*Chceme být odvážné,
krásu, sílu mít,
jak sasanky na jaře
za sluncem chcem jít.*

V prvních dnech jsme dodělávali tábor. V sobotu 12. 7. byl návštěvní den. Všichni očekávali své rodiče. Před příjezdem rodičů přijely na týden malé světlušky - Veverky. Odpoledne nás navštívili cvičitelé se svými psy a jako tradičně nám předvedli pár ukázek z policejního výcviku psů.

Každý den uzavíral večerní nástup, při kterém se říkal střediskový pokřik:

*Budem šířit dál a dál,
velký skautský ideál.
Světlem ať se rozletí,
od všech skautů z Podkletí.*

V neděli nás opustila vlčata, protože šla na dvoudenní výpravu. Hned po nich šla na výpravu naše družina Kopretin společně s družinou Sasanek. Šly jsme přes Cetviny až k Malši, která dělí Čechy od Rakouska. U Malše jsme přečkalý noc pod širákem.

Další den byly rytířské zápasy, které připravili skauti. Soutěžilo se v boji s pytlouchy a meči, které vyráběli skauti. Také jsme stříleli lukem. Další den nás čekaly hry bez hranic. Takto proběhl náš tábor, na kterém se nám líbilo a za rok NAZDAR.

- Veverka a Beruška -

PODĚKOVÁNÍ

Na tomto místě bych rád vyjádřil poděkování všem malým i velkým členům skautského oddílu v Holubově, kteří se zúčastnili brigády na čištění prostor v okolí Křemežského potoka v úseku za ČOV v Holubově. Jsem rád, že právě tato organizace, věnující se činnosti s dětmi ve vztahu k přírodě, se zaměřila na místa v naší obci, která po loňských povodních potřebovala jejich pomoc.

- Jaroslav Franěk starosta obce -

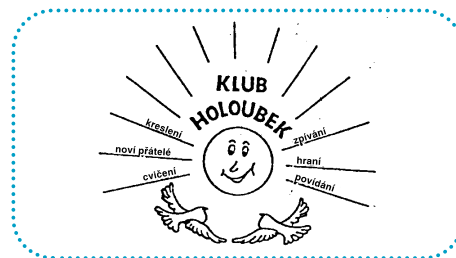
To však nepřinesla velká voda!

Klub Holoubek po prázdninách opět otevřen!

POZVÁNKA

Zveme maminky s malými dětmi i ostatní příznivce klubu Holoubek na pravidelné setkání v úterý dne 9. září 2003 od

9.00 hod. do hasičárny v Holubově. O týden dříve v úterý 2. září od 9.00 - 12.00 hod. proběhne stěhování a úklid našeho klubu. Každá ruka vítána!

Malé poohlédnutí za našimi prázdninovými akcemi

Výlet do ZOO v Hluboké nad Vltavou

Společný víkend rodin ve Zlaté Koruně

Hasičské klání na holubovské návsi

Tradičně poslední sobota v červenci patří na holubovské návsi k přehlídce hasičských družstev v kategorii požární útok. Bylo tomu tak i letos, kdy Sbor dobrovolných hasičů Holubov pořádal hasičskou soutěž „O pohár starosty obce Holubov“ a „Memoriál Jana Vitka“.

Účast byla v prozatímní historii rekordní. Přijelo 25 družstev ze všech koutů republiky. Kromě tradičních účastníků z okresů Český Krumlov, Č. Budějovice, J. Hradec, Prachatice, Tábor a Pelhřimov, letos přijela i družstva z okresů Cheb, Příbram, Domažlice a Plzeň. Protože každý ze soutěžících běžel dva útoky, mohli jsme vidět celkem padesát úspěšných i méně úspěšných požárních útoků.

Soutěž v Holubově je opět zařazena do seriálu Jihočeské velké ceny a dále do seriálu Velké ceny okresu Č. Krumlov. Pořadí v soutěži „O pohár starosty obce Holubov“ tvořil nejlepší dosažený čas a v memoriálu součet obou časů. Jak je dáno propozicemi, soutěže zařazené do seriálu Jihočeské velké ceny musí být zabezpečeny elektronickou časomírou s velkým displejem a měřením na setiny sekund. Tato časomíra byla zapůjčena Hasičským záchranným sborem v Českém Krumlově. Nově byla samostatně vyhlášena kategorie „ženy“, kterých přijelo 5 družstev.

Kategorie MUŽI

Výsledková listina do pátého místa O pohár starosty obce Holubov:

1. místo	SDH Žďár (okr. J. Hradec)	24.19 vteřin
2. místo	SDH Markvarec (okr. J. Hradec)	24.75 vteřin
3. místo	SDH Todně (okr. Č. Budějovice)	24.98 vteřin
4. místo	SDH Bohdalín (okr. Pelhřimov)	25.47 vteřin
5. místo	SDH Nová Včelnice (okr. J. Hradec)	25.48 vteřin

Výsledková listina do pátého místa Memoriál Jana Vitka:

		1. rozběh	2. rozběh	součet
1. místo	SDH Žďár	25.60 s	24.19 s	49.79 s
2. místo	SDH Todně	25.97 s	24.98 s	50.95 s
3. místo	SDH Nová Včelnice	25.48 s	25.72 s	51.20 s
4. místo	SDH Bohdalín	26.10 s	25.47 s	51.57 s
5. místo	SDH Markvarec	26.95 s	24.75 s	51.70 s

Kategorie ŽENY

O pohár starosty obce Holubov:

1. místo	SDH Nová Včelnice	31.55 vteřin
2. místo	SDH Mydlovary	31.99 vteřin
3. místo	SDH Dvorce	33.01 vteřin
4. místo	SDH Plesná u Chebu	46.31 vteřin
5. místo	SDH Ktiš	79.07 vteřin

Memoriál Jana Vitka:

1. rozběh	2. rozběh	součet		
1. místo	SDH Nová Včelnice	31.55 s	33.59 s	65.14 s
2. místo	SDH Dvorce	33.01 s	33.23 s	66.24 s
3. místo	SDH Mydlovary	52.47 s	31.99 s	83.37 s
4. místo	SDH Plesná u Ch.	46.95 s	46.31 s	93.26 s
5. místo	SDH Ktiš	N	79.07 s	N

Naši obec zastupovala 3 družstva. Muži Holubov, muži Třisov A a Třisov B. Bohužel ani jednomu z nich se nepodařilo svými výkony zasáhnout do pořadí na prvních místech. Muži z Holubova svůj první rozběh nedokončili a tím již nemohli bodovat v memoriálu, kde se časy sčítají. Svým druhým rozběhem dosáhli času 28.74 sekund, který jim stačil na 13. místo v poháru starosty. Družstvo Třisov A obsadilo časem 26.88 sekund 8. místo a Třisov B časem 26.29 sekund 6. místo. V memoriálu pak Třisov A součtem 54.00 sekund 7. místo a Třisov B součtem 53.31 sekund 6. místo. Tak snad příští rok to bude lepší.

Soutěž proběhla za krásného počasí, nikdo nebyl zraněn a účastníci vyjádřili spokojenost i s organizací a celkovým zabezpečením soutěže. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se podíleli na bezproblémovém průběhu soutěže. Dále bych chtěl poděkovat sponzorům. Jsou jimi: Radek Konzal -dětský textil Křemže, rodina Vitkova, pivovar Eggenberg Č. Krumlov, Cukrářství U Struháčků Holubov. Zvláštní poděkování patří starostovi panu Fraňkovi, který tradičně pomáhá soutěž zabezpečit jak finančně, tak materiálně.

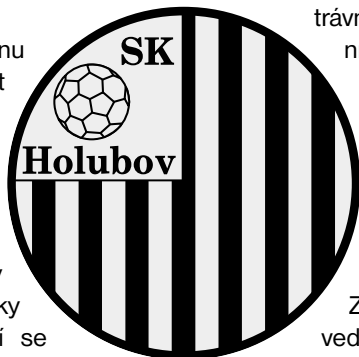
- Petr Sviták -

FOTBALOVÉ LÉTO

Po skončení mistrovských soutěží měli fotbalisté do 22. července prázdniny.

V té době jsme měli v plánu částečně zrekonstruovat trávník, prosetí travinou, hnojení a pravidelné zavlažování se sečením měli hrací ploše dát kvalitnější povrch.

Bohužel, zmíněné úkony jsme sice provedli, ale díky značně nepříznivému počasí se nám daří s vypětím všech sil udržet hrací plochu alespoň v takovém stavu

jako byla před započítáním letní údržby.

Nemalou měrou ke zhoršení stavu trávníku napomáhají i neukáznění občané a návštěvníci Holubova (devastace zavlažovacího zařízení, nekoordinovaný pohyb po trávníku). Vcelku zbytečné je už pozastavovat se nad děním na asfaltovém kurtu za hřištěm.

Z jara jsme kolem kurtu provedli částečnou údržbu oplocení. Místní mladíci nic nedbají, že by kurt měl sloužit všem a systematicky ho

demolují (bezdůvodné nakopávání míčů do pletiva, lezení po pletivu a jiné nepochopitelné kousky). Dalším nešvarem jsou snad „hromady“ plastových lahví poházených kolem kurtu. Na tom se však podílejí i ti sportovci, kteří si přišli opravdu jenom zasportovat. Dá se pochopit, že je při sportování žízeň, ale prázdné lahve by si měl každý zase odnést domů a ne je hodit za plot.

Jak jsem již v úvodu naznačil fotbalisté začali přípravu na nový soutěžní ročník prvním tréninkem 22. července. 26. července absolvovali silně obsazený turnaj v Řimově, kde skončili po nepřesvědčivých výkonech až na šestém místě.

- FC Púchenau (Rakousko)
- Sokol Římov
- SK Čtyři Dvory B
- SK Holubov

Výsledky jednotlivých utkání:

SK Holubov - FC Púchenau
1 : 2

Sokol Římov - SK Čtyři Dvory
2 : 2 na penalty vyhrál Římov

Utkání o třetí místo
SK Holubov - SK Čtyři Dvory
1 : 3

Finále
Sokol Římov - FC Púchenau
1 : 2

Vítězem našeho turnaje se stali hosté z Rakouska.

9. srpna se hráli naši fotbalisté přátelské přípravné utkání s FC Srubec. Kluby se rozešly smírným výsledkem 4 : 4. Za Holubov střelili branky Martin Pliška 2x, Hassan el Assad 1x a Ondřej Kupka 1x.

Další přípravné utkání sehrají holubovští fotbalisté 16. srpna s Hořicemi v Holubově od 18 hod. 23. srpna již začínají mistrovská utkání dospělých a o týden později 31. srpna začínají nový soutěžní ročník i žáci.

ROZPIS Mistrovských utkání SK Holubov podzim 2003 Muži

Datum	utkání	začátek	odjezd	den
23. 8. 03	Holubov - Soběnov	17.00	—	SO
30. 8. 03	Dolní Dvořiště - Holubov	17.00	15.30	SO
6. 9. 03	Holubov - Křemže	17.00	—	SO
13. 9. 03	Holubov - Vyšší Brod	17.00	—	SO
20 - 21. 9	Vltava B - Holubov	dle hlášenky		
27. 9. 03	Holubov - Světlík	16.00	—	SO
4. 10. 03	Horní Planá B - Holubov	15.30	14.15	SO
11. 10. 03	Holubov - Velešín	15.30	—	SO
18. 10. 03	Nová Ves - Holubov	15.00	14.00	SO
25. 10. 03	Holubov - Benešov	14.00	—	SO
1. 11. 03	Větrní - Holubov	13.30	12.15	SO

Žáci - podzim 2003

Datum	utkání	začátek	odjezd	den
31. 8. 03	Holubov - Černá	10.00	—	NE
6. 9. 03	H. Planá A - Holubov	10.00	8.45	SO
14. 9. 03	Holubov - Chvalšiny	10.00	—	NE
21. 9. 03	Holubov - Křemže	10.00	—	NE
28. 9. 03	Kájov - Holubov	10.00	8.45	NE
5. 10. 03	Holubov - Nová Ves	10.00	—	NE
12. 10. 03	Větrní - Holubov	10.00	8.45	NE

Žáci absolvovali první přípravné zápasy na Memoriálu Jana Prùhera i v Brloze za účasti domácích FK Nová Ves - Brloh, Sokola Kájov a našich SK Holubov.

Žáci získali pohár za třetí místo. Po zápase si užili na pouťových atrakcích.

- F. Kroiher, prezident SK Holubov -

TAEKWONDO

Taekwondo a sport

Charakterizovat Taekwondo ITF jako sport je velmi obtížné, neboť jde především o umění sebeobraně. V roce 1974 proběhlo první mistrovství světa v kanadském Montrealu. Od té doby se Taekwondo postupně dotvářelo do dnešní podoby bojového umění, které v sobě zahrnuje sportovní disciplíny. Význam těchto disciplín však není samoučelný.

Přesně kopíruje kompozici Taekwondo ITF jako bojové umění. Význam sportovních disciplín je v předvedení takových výkonů, které za normálních okolností slouží k sebeobraně. Proto bylo tolik obtížné vytvořit pravidla pro techniky sebeobraně. Vždyť sebeobrana ve svém prapůvodním charakteru vede ke zneškodnění soupeře údery, kopy, vpichy, pákami apod. a jediné měřítko sebeobraně je „Kdo žije, vyhrál“. Takový princip sportovního výkonu nepatří do 20. století. Proto byly vytvořeny disciplíny, které

vyjadřují charakter sebeobraně a bojového umění.

První disciplínou je Tul - sestavy. Je to cvičení sestav bojových prvků, tímto cvičením sportovec ukazuje svou technickou úroveň a znalost bojového systému Taekwondo. Při tomto cvičení však nelze ukázat svou připravenost k sebeobraně nebo boji jenž zahrnuje postřeh, fyzickou připravenost, sebevědomí, rychlost a schopnost improvizace.

Druhou disciplínou je Matsogi - boj. Je to souboj podle pravidel mezinárodní federace

Taekwondo, kde sportovec předvádí všechny bojové návyky. Zde však nelze ukázat svou sílu, která by vedla k vyřazení soupeře z boje, neboť sport i bojové umění má za úkol život a zdraví chránit, nikoliv ničit.

Třetí disciplínou je Wi-Ryok - test síly. V této disciplíně sportovec předvádí, zdali jeho technika, kterou předvedl v excellentní podobě ve cvičení sestav a reflexivně použil v souboji, má dostatek razance,

aby soupeře vyřadila z boje. Jedná se především o přerážení dřevěných nebo plastových desek.

Poslední čtvrtá disciplína se jmenuje T-Ki - speciální techniky.

Jedná se o gymnastické prvky, které v sebeobraně slouží k úniku, úhybu a zvláštnímu útoku. Zde sportovec překoná skokem bariéru a na konci musí přerazit kopem desku, nebo skáče do výše, kde rovněž přeráží apod.

Tímto způsobem si podrželo Taekwondo ITF svůj původní charakter sebeobranu a přestože má velké sportovce, zůstal zde i duch bojového umění.

- Martin Vrba -

slovo lékaře

Přechod

Dnes nebudeme mluvit o ženském přechodu, to necháme gynekologům. Ani o mužském přechodu, na to máme andrology (nikoliv ornitology). Budem mluvit o přechodu pro chodce. Proč, to je zřejmé. V zájmu ochrany chodců jsme uzákonnili jejich přednost před motorovými vozidly na přechodu pro chodce, tak jak je to většinou normou v ostatní Evropě. A hle, ohrožení chodců stoupl! Poraněných a zabitých chodců na přechodu je více! Čím to?

Jsmo příliš agresivní? Příliš bezohlední? Neumíme vzájemně komunikovat? Asi to tak nějak bude.

Přiznám se, že sám dávám přednost na přechodu jen tomu chodci, který chce přejít. Chodec stojící rozpačitě u přechodu, který očividně nedává najevo, že chce přejít, ode mne přednost nedostane. Pokud však přesto vstoupí do vozovky,

musím jet tak, abych včas zastavil. A abych včas odhadnul jeho nečekanou reakci, musím sledovat, jak se chová. Jeho nenadálý vstup do vozovky na přechodu mne nesmí zaskočit. A když vidím u přechodu nervozně vyhlížející lidičky, kteří neví, zda smí do vozovky vstoupit či ne, raději zastavím a pokynu jim rukou, aby věděli, že počkám, až přejdou vozovku.

Jako chodec na přechodu si rozhodně přednost nevynucuju. Víím, jak většinou řidiči strašlivě spěchají. A tak raději zastavím a pokynu řidiči: Jed! Trvá-li však řidič na dodržování pravidel silničního provozu a zastaví, než mu vejdu před kola, zdvihnu proti němu rozevřenou pravou ruku na znamení: Stůj! Stojí-li, pak teprve přijmu zákonem mi určenou přednost a jdu.

Chci-li přejít přes přechod vozovku

a vedle mne se řítí nekonečná kolona aut a já marně pohledem do očí řidičů signalizuji svou vůli přejít, opět zdvihnu svou rozevřenou pravici na znamení: Stůj! A vyčkám, až některý řidič uzná moji zákonnou přednost a zastaví. Dřív do vozovky nevstupuju. Nejsem sebevrah! Zákon nezákonn, život mi už nikdo nevrátí! Zkusme více komunikovat my chodci s řidiči a bude méně karambolů.

- MUDr. Bohumír Šimek -

Nejčastějším důvodem návštěvy praktického lékaře a LSPP jsou v letošním horkém létě nemoci z přehřátí. Spotřeba vody stoupá na tři i více litrů denně podle prostředí, ve kterém se pohybujeme. Upozorňuju, že nedochází jen ke ztrátám vody, ale i minerálních látek. Při doprovozných průjmech a zvraceních především ztrácíme draslík. Proto je vhodné pít zejména minerální vody a juice. Pokud se rozvíjí nemoc z přehřátí, je nezbytný relativní klid v chladné místnosti. Při vzestupu teploty těla jsou nutná zevní zchlazení studenou vodou. Paralen funguje až po dostatečném přívodu studených tekutin.

VÍRA?

Každý věří jinak. Křesťan, žid, muslim, hinduista... I mezi křesťany věří každý jinak. Katolík, evangelík, svědek Jehovův... I každý v jedné církvi věří jinak. Dokonce i během svého života se u každého z nás naše víra mění. Věříme podle tradice pozmeněné osobní zkušeností.

Odchází doba souborů neměnných náboženských pravd, které se často proměňovaly a zatím ještě proměňují v ideologie použitelné v nejrůznějších zájmových bojích člověka. Bůh jako zdroj lásky (1 Jan 4,8) slouží k utrpení a vraždění člověka. Absurdní!

Neměnnost hraničních náboženských pravd na pomezí víry a vědy neobstála již ve středověku a rozhodně neobstojí v době globalizace, kdy poznání člověka nabývá nepředstavitelných obrátok. Nejen ve vědách přírodních,

společenských..., ale i v teologii. Ve všech systémech náboženských pravd o Bohu se nacházejí teologové, kteří si tuto globalizaci myšlení uvědomují. U nás ku podivu je neznámější ve svých ekumenických přístupech tibetský dalajláma, který se účastnil též našeho Forum 2002. Méně už se ví, že druhý vatikánský koncil již na počátku šedesátých let v katolické církvi svým aggiornamento otevřel své myšlení nejrůznějšími vlivům.

Ekumena však neznamená, že se uvaří guláš ze všech náboženství v jednom kotlíku. Jde o sestoupení každého člověka ve svém náboženství na jeho hlubinu, kde se všechna náboženství potkávají. Bůh je jen jeden. Pokud však je Evropan vychovávaný ve víře křesťanské a snaží se hledat v cizokrajném náboženství, nejspíše zůstane na povrchu.

Ale i přesvědčení, že Bůh není, je také jen druh víry. Boží existenci ani neexistenci nelze dokázat. Boha nelze vypočítat žádnou fyzikálněmatematickou formulkou.

Přestal by být Bohem. I tomistické důkazy Jeho existence jsou dnes již přijímány jen jako cesty k osobnímu poznání. Pro úctu k Němu se člověk buď rozhodne nebo nerozhodne. V dnešní společnosti již méně přijímáním tradice, ale spíše poznáním Jeho prospěšnosti pro sebe či pro společnost.

A není dobré, když věřící a nevěřící vzájemně sebou pohrdají. Dialog mezi věřícími a nevěřícími je nezbytný. I aktivní skeptiky a nevěřící Bůh potřebuje. Vždyť nebyť jich, dodneška bychom věřili svým bohům uplácáným z hlíny.

A co může dát víra v Boha člověku dnes? Nový, neotřelý způsob pohledu nejen na věci běžné, ale i na věci odborné, společenské, na politiku... Tento způsob pohledu dává člověku svobodu a nezávislost na nejrůznějších ideologiích i odborných dogmatech. V naší polarizované společnosti je toto právě cenné.

- MUDr. Bohumír Šimek -

NAŠE JMÉNA

V tomto našem povídání se zaměříme na příjmení, která jsou nám všem dobře známá, neboť je proslavily známé a oblíbené tváře z televize a divadla.

Burián – „bouřící Jan“

Toto příjmení nemá jasný původ. Nacházíme u něho více vysvětlení. Nejpravděpodobnější je vysvětlení Tomáše ze Štítého, který v roce 1376 poznamenal: „Lidé ctěte svatého Jana, (kterému dali přezdívku buryan), aby kroupy nebyly (netloukly)“. Kořen bur – je základem pojmu „bouře“ a „bouřiti“. Lidé se často za bouři k tomuto světci modlili. Burian by možná bylo lepší vyložit jako „Jan bouři krotící“.

Vlasta Burian - (1891-1962) „král komiků“.

Kopecský – „na kopci bydlicí“.

Příjmení patří do kategorie podle bydliště. Toto jméno dostal člověk, který bydlel na kopci, pod kopcem, poblíž nějakého kopce, vršku, stráně. Kopecským se mohl stát i člověk, který se přestěhoval do jiné lokality ze vsi, která měla „kopec“ ve svém názvu.

Kopce v našich zemích nebyly vždy jen přírodní, ale byly vršeny i kopce umělé, neboť se tak vymezovaly hranice jednotlivých panství. Menší oddělovaly polnosti jednotlivých statků. Později byly tyto kopce – hromádky vystřídány kamennými mezníky.

Odsud pochází rčení „držeti kopy“ – dodržovat hranice.

Je úsměšné, jaký zajímavý akt se prováděl, aby si nový majitel zapamatoval hranice svých pozemků. Mladý příští hospodář (většinou syn někdejšího majitele) se musel položit na novou „kopu“ na břicho, aby mu rychtář sovu ferulí mohl na část těla, která je stejně oblá jako břicho, ale na úplně opačné straně těla, pár vysázet. Miloš Kopecský - (1922-1996), divadelní, filmový a televizní herec.

Růžička – „malá růže“

Příjmení Růžička patří do kategorie podle vlastností duševních a tělesných, ale i podle bydliště. Mohl to být člověk, který měl tváře jako růže, často se při choulositivních situacích styděl až mu tváře červenaly. Ale i majitel neustále červeného nosu následkem silného pití alkoholu či silného mrazu. Ale i člověk, který mival před domem nádherný a všemi obdivovaný růžový keř nebo vyšlechtil vzácnou, nevidanou odrůdu. Někdy se také dostalo jméno podle domovního znamení nad vchody městských domů.

O růžích můžeme najít spoustu rčení a přísloví.

„Trpělivost přináší růže“ – úspěch, zdar.

„Nemít na růžích ustláno“ – nežít v lehkých podmínkách.

„Tam jim růže nepokvetou“ – nebude se jim tam dobře dařit.

„Mluvit pod růží“ – svěřovat někomu něco naprosto důvěrného.

„Není růže bez trní“ – hezké je provázeno nepříjemným.

Helena Růžičková – herečka, představitelka převážně komických rolí.

Bohdal – „čáp“.

Toto příjmení vzniklo podobně jako příjmení Čapek, o kterém jsme si už povídali. V některých dialektech se totiž čáp řekne bohdal.

Jiřina Bohdalová - vynikající herečka, která umí zahrát role komické, ale i vážné. Oblíbená herečka i našich dětí.

Literatura:

Moldanová D.: Naše příjmení, Mladá fronta Praha 1983

Mates V.: Jména tajemství zbavená, Knižní klub Praha 1998

- Mgr. Drahomíra Bodláková -

Citáty a zamyšlení

Jak mám mluvit o ostatních?

„Mluv o jejich dobrých vlastnostech, ne o jejich chybách“.

Příběh „Oškubaná slepice“.

Filip Neri byl chytrý svatý. Jednou chtěl odnaučit jednu ženu roznášení pomluv o jiných lidech.

Poprosil ji, aby mu koupila na trhu slepici a hned na zpáteční cestě ji oškubala. Byl právě větrný den a když se žena se slepicí objevila u Filipa, pochválil ji a dodal: „A teď tu nechte slepici a doneste mi to peří!“ „Ale to je přece nemožné“, zvolala žena. „Víš je rozvál do všech stran“. Filip Neri na ni vážně pohlédl a řekl: „A právě tak nemožné je napravit vaše pomlouvání.“

Z knihy P. Lefévra – Příběhy psané životem.

- Marie Hrušková, st.-

Společenská kronika

K významnému životnímu jubileu blahopřejeme:

paní Ludmile KOLÁŘOVÉ
z Holubova - 80 let
panu Josefu ŠMEJKALOVÍ
z Holubova - 75 let

Narodili se noví občanci:

Adéla PETRÁŠOVÁ z Trisova
Jan TANCER z Krásetína

Naposled jsme se rozloučili:

s panem Václavem ZAŇÁKEM
s paní Kateřinou JAKEŠOVOU
s panem Bohumírem ŠVÁBEM

Mísání

Do prázdninového čísla našeho Zpravodaje nám nabídla své osvědčené dobroty paní **Marie Šimečková z Týna nad Vltavou**. Doporučuji vyzkoušet, je to skutečná dobrota.

Jablkové vdolky

Z půl kilogramu polohrubé mouky, 10 dkg másla, 10 dkg cukru, 2 dkg droždí, 2 vaječ a 1/4 l mléka uděláme kynuté těsto. Z vykynutého těsta vytvoříme 16

vdolků, na vdolky poklademe pokrájená jablka promíchaná se skořicí a posypeme drobenkou, vdolky pomažeme máslem a po dalším vykynutí dáme péct. Po upečení ještě pomažeme okraje vdolků máslem.

Rychlá žemlovka

Večku nebo bílý toustový chléb pomažeme máslem, poklademe nastrouhanými jablky, posypeme cukrem a skořicí a přiklopíme druhým toustem nebo

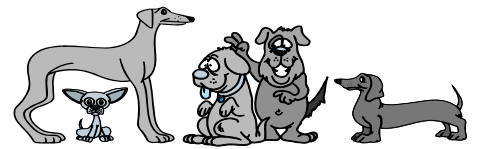
plátkem večky, vložíme do toustovače a zapečeme.

Za recepty děkuje a dobrou chuť přeje

- MS -

Poznávejme plemena psů

AKITA INU a VELKÝ JAPONSKÝ PES

Plemeno Akita Inu provází člověka již ode dávna nejen při lovu, ale jako společník a také jako pes polární výpravy. Japonský vládce 5. šogun Tsunayoshi z rodu Tokugawy měl velmi rád psy a vydal v době své vlády zákony ve prospěch psů. Tyto zákony podporovaly rozvoj chovu Akita Inu. Toto plemeno platilo již tehdy za symbol štěstí a zdraví. Zdraví posílali nemocným

a příbuzní si darovali mezi sebou hliněné figurky zvané Inukariko, které zobrazovaly Akita Inu a měli pomoci nemocným k uzdravení. Psi Akita Inu byli přísně chráněni a považováni vždycky za národní plemeno a ublížení tomuto psovi, nebo zabití se přísně trestalo vězením, nebo smrtí.

V éře zvané Meidži se v Japonsku rozšířily psí zápasy a domácí plemena byla křížena s těžkými plemeny jako německá doga, bernardýn, tosa inu a typ Akita Inu se pomalu vytrácel. Hlavně se u jeho jedinců pomalu smazávaly typické znaky, jako je stočený ocas na hřbet a špičaté uši.

V r. 1910 byly psí zápasy definitivně zakázány a přátelé Akita Inu se opět snažili o jeho záchranu a zlepšení. V r.1927 byla vytvořena společnost pro záchranu Al Hozonka, která měla již plemennou knihu a měla rozhodující vliv na vytvoření standardu plemene. Ten byl vytvořen v r.1931 a plemeno bylo prohlášeno za národní kulturní dědictví. Byl zakázán do odvolání vývoz dospělých jedinců i štěňat, aby se ještě více nezužovala již tak malá chovná základna plemene.

Akita Inu vyniká velikou věrností k člověku. Dokladem toho je například případ psa Hachto, který má v Tokiu na nádraží Šinuta bronzový pomník. Hachto chodil každý den na toto nádraží čekat na svého pána Dr. Wuno .Bohužel jednoho dne se nevrátil, zemřel na pracovišti a pes Hachto čekal a čekal celých dlouhých 9 roků,

ale pán se již nevrátil.Proto mu zde byl vystaven již zmíněný bronzový pomník.

Akita Inu má ještě 1 pomník, který znázorňuje smečku psů Akita Inu, kteří přežili v Antarktidě, když je zde zanechala polární výprava. Za určitých okolností nebylo možné psy odvézt zpět a tak zde museli zůstat. Nejsilnější z nejsilnějších přežili a když se za rok polárníci pro psy vrátili nevěřili svým očím. Několik psů přežilo a byli ve výborném výživném stavu. Proto existuje i ten druhý pomník, jako symbol odvahy, hrdinství a schopnosti přežít za všech okolností.

Za II. svět.války byl chov Akita Inu zdecimován a hlavně se ztratily nenahraditelné dokumenty, jako jsou rodokmeny .

Po skončení války si odvezli američtí vojáci s sebou do USA mnoho jedinců tohoto plemene a sice z linie Dewa. Tato linie se vyznačovala tím, že její psi byli žihaní, či strakatí. Chtěli s nimi oživit chov Akita Inu v USA. Svoji výbornou povahou, dominantním chováním a vysokou inteligencí velmi tyto importované jedince zaujali americké chovatele. Plemeno se začalo velmi rozšiřovat, až vznikl tzv. Akita Inu americký

typ, který vypadal trochu jinak nežli původní typ japonský.

Postupem času se skutečně stalo, že byly dva typy Akita Inu - klasický, který nemá žádné žihání, ani není strakatý a pak typ americký, který je barevnější. Oba byli oblíbení, ale co teď?

Největším rozdílem byla tmavá morda, mohutnější tělo, celkově tmavší barva.

V r. 1992 byl upraven standard plemene ve prospěch úpravy typu japonského. Příznivci amerického typu doufali, že se podaří tento typ zachránit a event. bude existovat jako samostatné plemeno. Právě tento americký typ přestal být preferován na výstavách v Evropě, které patří pod kynologickou organizaci FCI. Americká kynologická organizace AKC má trochu jiná pravidla a také jiné standardy pro

plemena. Vytoužené přání se stalo skutečností a v r. 1999 v Mexiku u příležitosti Světové výstavy došlo k dohodě mezi Japonským chov.klubem a americký typ byl nazván Velkým Japonským psem a existuje jako samostatné plemeno.

Akita Inu je krásný pes s velmi silným charakterem, inteligentní, odvážný, sebevědomý, vůči lidem rezervovaný, ale ostatní psy většinou moc rád nemá. Neštěká, pokud k tomu nemá vážný důvod, ale ve svém teritoriu má přehled absolutně o všem. Štěňata jsou nádherní medvídci, ale již v tak raném věku se u nich projevuje jejich rezervovanost, chytrost, učenílivost a odvaha. Musí být ve velmi raném věku dobře socializována, aby si brzy zvykla na člověka a na jiná zvířata. U Akity Inu má člověk dojem, že tento pes každého přehlídí, nějaké vnučování se mu, úplně ignoruje a dívá se svými velkýma očima někam do dálí,ale přitom všechno bedlivě pozoruje,co se děje kolem.

Není to vhodný pes pro každého a zvláště ne pro toho, kdo psovi poroučí za každé situace a chce jeho absolutní a otrockou poslušnost. Akita Inu je přírodní plemeno

s vrozenou inteligencí, instinkty, které mu pomáhají přežít i v kritické situaci. Je to pes pro toho, kdo má rád přírodu, má dostatek citu, času, zkušeností a bude mít rád tuto zvláštní nezávislou povahu tohoto krásného psa. Akita Inu má nesmazané lovecké vlohy, nelekne se ani medvěda. Japonci svoje lovecká plemena přísně selektovali již v dávnověku od maličkých štěňat. Každý pes musel prokázat nebojácnost, vyrovnanost a odvahu, aby mohl přežít.

Všechna japonská plemena jsou nejen krásná a ušlechtilá, ale mají v sobě i tajemnou asijskou duši, která je pro nás stále záhadná.

- Květa Pavčíková -

Ukázka výpěstků pana Petka Tilova z Holubova

Inzerce

UBYTOVÁNÍ

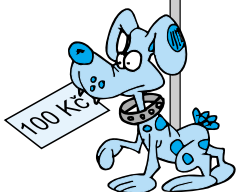
Krejčí František,
Třísov 38. 382 03 Křemže
nabízí ubytování v soukromí
4 místa, samostatné WC,
sprchový kout

tel. 380 741 691
[www.volny.cz/jana - krejcov/](http://www.volny.cz/jana-krejcov/)

Upozornění!

OBCENÍ ÚŘAD

Upozorňujeme ty občany, kteří
dosud nezaplatili poplatek za psa
na rok 2003, aby tak neprodleně
učinili.

MO ČRS KŘEMŽE

pořádají

dne 27. září 2003 (sobota)

3. ročník rybářských závodů na rybníku v Holubově

Program:

1. prezentace závodníků a losování	8.00 - 9.30 hod.
2. I. kolo závodu	9.30 - 12.00 hod.
II. kolo závodu	13.30 - 16.00 hod.

Podmínky:

- lov na jednu udici s jedním nebo dvěma návazci (jednoháčky)
 - vnašení a přikrmování povoleno
 - zákaz lovu přívlačí
- nástrahy živočišného nebo rostlinného původu (dle úvahy závodníka)
 - chytá se za každého počasí

Jednotné startovné pro členy i nečleny je 100 Kč při prezentaci.
Občerstvení zajištěno.

UPOZORNĚNÍ: Po nasazení ryb bude rybolov zakázán až do doby konání závodu!
Bližší informace na bodovacím listu při prezentaci nebo na tel. - p. Pešl: 606/174 953.
Srdečně Vás zve výbor MO ČRS Křemže

Vydává: Obecní úřad v Holubově, zodpovědná redaktorka M. Svobodová.
Tisk: ARTYPA Holubov, spol. s r.o.